

Bevilling dertil først blev sat ind paa Finansloven, kunde den ikke tages ud, uden at alle Parter vare enige derom. Jeg nævner blot dette her, fordi det minder os om Stillingen, som den var, da vi kom herind efter Valget. Den højtærede Krigsminister har ved sin nævnte berettede Ytring fuldkommen rigtigt karakteriseret hele den Tankegang, der var ledende ved Forliget, og som førte os ind i den ufærdige Tilstand, hvad Forsvarsvæsenets Ordning angaar, som vi leve under. Hvad vi ønske, er en samlet Overvejelse, som kan føre til, at vi kunne faa vort Forsvarsvæsen indrettet saaledes, at det svarer til Landets Evne, og at vi kunne komme til nogen Nedsættelse af Udgifterne, samt at vort Forsvarsvæsen kan blive mere symmetrisk, end det er nu, hvor det ene ikke svarer til det andet. Det er det, jeg har forstaaet ved Udtrykket en samlet Overvejelse. Naar jeg har talt om, at saadanne Spørgsmaal skulle udsættes til en samlet Overvejelse, har jeg ikke ment, at der skulde forelægges et særligt Lovforslag derom. Det hjælper ikke synderlig at faa Kystbatterierne tagne ud af Finansloven, og at vi faa et særligt Lovforslag derom. Det fører ikke stort videre, at vi kunne komme til at tale derom under Behandlingen af et særligt Lovforslag. Jeg antager ikke, at Tinget vil være tilbøjeligt til at tage Kystbatterierne paa et saadant, inden vi have faaet Forsvarsvæsenet overhovedet optaget til en samlet Behandling. — Den højtærede Krigsminister fremsatte en Statistik over Hærudgifterne i Europa, og jeg skal, naar Rigsdagstidenden foreligger trykt, med Interesse efterse, hvorledes denne Statistik tager sig ud paa Papiret. Som Forholdene ere her i Salen, er det jo vanskeligt at opfatte hvert Udtryk, og en saadan Række af Tal kan man ikke samle saaledes i Hovedet, at man straks kan have dem paa rede Haand. Men i Anledning af denne Statistik vil jeg stille et Spørgsmaal til den ærede Minister. Med Tal er det jo saaledes, at de kunne tages paa forskellig Maade. Jeg vil da, naar der tales om Hærudgifterne i Europa, spørge den højtærede Minister, om han har for alle Lande taget alle Udgifterne til Militærvæsenet, baade Flaadeudgifter og Udgifter til Hærvæsenet, Udgifterne til Pensioner, til Invalideunderstøttelser, til Indkvartering, Lønningstillæg m. v. Vi have jo nemlig Udgifterne her i Landet spredte omkring paa samtlige Paragraffer i Finansloven. De findes ikke alene paa §§ 22 og 23 og paa et Afsnit af § 26, men de skjule sig ogsaa under de civile Mini-

sterier, og skal man sammenligne vore Hærudgifter med Hærudgifterne i Europa, saa kan det ikke nytte for Danmark alene at tage Udgifterne til Hæren, men samtlige militære Udgifter i Tyskland og i Svejts, i hvilket sidste Land man jo ikke har nogen Flaade. Nej, man maa tage samtlige Militærudgifter. Jeg ved ikke, om den ærede Minister har gjort det, det er jo muligt, men da jeg hørte paa Talene for Danmark, forekom det mig, at det alene var Hærudgifterne, der var Tale om. Det syntes jeg at kunne slutte mig til af de Tal, der bleve nævnte for Danmark. — Den Række af Ændringsforslag, der er stillet af det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), har Udvalget ikke kunnet tiltræde i Aar saa lidt som tidligere, thi det er vor Overbevisning, at hvis vi gik saa vidt som det ærede Medlem og foreslog den samme Række Nedsættelser, saa vilde vi i Virkeligheden komme til at krænke, hvad de bestaaende Love kræve, og det ønske vi ikke. Vi ønske det ikke først og fremmest som et lovtro Parti, og dernæst lige saa lidt som et i god Forstand konservativt Parti. Jeg tror, at den rette Vej at gaa er, at man fuldt ud respekterer, hvad Lovene kræve af os, og det have vi gjort ved de Ændringsforslag, vi have stillet. Der er heller ikke fra anden Side, hverken fra Højre eller fra ministeriel Side, blevet paastaaet det modsatte, lige saa lidt i Aar som tidligere. Jeg tror, at adskillige af de Forslag, som det ærede Medlem har stillet, skønt jeg ikke tror, at det har været Hensigten fra hans Side, ville føre til, at man kom til at vedtage Nægtelser, som man ikke kunde vedtage uden at krænke, hvad Lovene eller de Konsekvenser, som Lovene føre med sig, kræve af os. Det er nu min Tro om den Ting. I øvrigt har jo det ærede Medlem sine Principper, hvorefter han stiller sine Forslag, og jeg skal ikke gaa i Rette med ham derom; han er jo ikke gaaet i Rette med os om vore Principper. Jeg har ikke før nævnt, hvorfor vi ikke kunne tiltræde hans Forslag, og skal ikke dvæle videre derved. Jeg skal kun endnu sige, at jeg mener, at vi have handlet ret ved til dette Afsnit at stille de Forslag, som ere stillede dels af hele Udvalget, dels af Flertallet.

Køedt: Jeg har atter i Dag som ved flere tidligere Lejligheder hørt paa Drøftelsen af Forsvarsbudgettet og Forsvars-sagen med blandede Følelser, for ikke at sige med Beklagelse. Naar man ser sig